

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/67/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201355
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: BL Development, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Miroslav Hlivák, LL.M., advokát, AK Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Lamačská cesta 8, 845 14 Bratislava 45, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/1301/KIZ zo dňa 07. júna 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 182/2013-85 zo dňa 22. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 182/2013 - 85 zo dňa 22. apríla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) vyhovel žalobe zo dňa 16.07.2013 ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutie žalovaného č. A/2013/1301/KIZ zo dňa 07.06.2013, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, Mestskej časti Bratislava Karlova ves ako príslušného stavebného úradu č. KV/SÚ/2872/2012/7703/VK zo dňa 20.09.2012 o zamietnutí návrhu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby navrhovateľa BL Development, s.r.o. Bratislava, názov stavby „Novostavba bytového domu Matejkova ulica, Dlhé Diely“.

V odôvodnení rozsudku, výrokom ktorého ktorým obe preskúmané rozhodnutia zrušil podľa ust. § 250 j ods. 2 písm. d/ O.s.p. uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ O.s.p., nakoľko rozhodnutia boli nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobca splnil podmienky po 27.10.2006 pre vydanie územného rozhodnutia a správny orgán mal o jeho žiadosti rozhodnúť. Stavebný úrad pochybil,

keď neoznámil v zmysle ust. § 36 ods. 1 stavebného zákona začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nenariadil ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Rovnako stavebný úrad pochybil tým, že neupozornil účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Tým, že stavebný úrad nekonal vo veci územného konania, ktoré sa začalo na základe podanej žiadosti dňa 09.10.2006 a v rámci zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia, nijakým spôsobom nerozhodol, došlo k dlhodobým prieťahom v konaní, porušeniu ustanovení stavebného zákona, správneho poriadku a tiež k zásahu do ústavných práv žalobcu garantovaných Ústavou SR. Čo sa týka rozhodnutia žalovaného mal krajský súd za to, že žalovaný sa nevysporiadal s námietkami, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní a napadnuté rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia, nakoľko neobsahovalo skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a s poukazom na celý priebeh správneho konania začatého podaním žiadosti o vydanie územného rozhodnutia zo dňa 09.10.2006 žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil tak, že žalobu zamieta.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal vzhľadom na formálne nedostatky (absencia dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p.) odvolanie odmietnuť. Ďalej uviedol, že ku dňu 27.10.2006 stavebný úrad disponoval a disponuje súhlasným záväzným stanoviskom Hlavného mesta SR Bratislava k investičnej činnosti, v zmysle § 140b ods. 1 O.s.p. je stavebný úrad takéto stanovisko záväzné a je ním viazaný pri rozhodovaní v konkrétnom konaní. Výtkol stavebnému úradu, že nerešpektoval záväzný právny názor vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí žalovaného zo dňa 25.11.2011, č.j. A-2011/1986, ktorým bolo zrušené jeho rozhodnutie z 26.05.2011 a poukázal na porušenie povinnosti stavebného úradu rozhodovať v primeraných a zákonných lehotách, preto alternatívne navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že námietka nedostatku náležitostí odvolania nie je dôvodná, ale sú preukázané dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p.,

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 O.s.p.,

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

(2) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 35 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebného zákona), v znení účinnom do 31.12.2013,

(1) Územné konanie sa začína na písomný návrh účastníka, z podnetu stavebného úradu alebo iného orgánu štátnej správy. Návrh sa doloží dokumentáciou ustanovenou vykonávacími predpismi k tomuto zákonu spracovanou oprávnenou osobou (§ 45 ods. 4), a dokladmi ustanovenými osobitnými predpismi. V návrhu sa uvedie zoznam právnických osôb a fyzických osôb, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania a sú navrhovateľovi známi.

(2) Ak predložený návrh neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby alebo iného opatrenia v území (§ 32), najmä vplyvov na životné prostredie, vyzve stavebný úrad navrhovateľa, aby návrh v primeranej lehote doplnil potrebnými údajmi alebo podkladmi, a upozorní ho,

že inak územné konanie zastaví. Ak navrhovateľ nedoplní návrh na vydanie územného rozhodnutia požadovaným spôsobom v určenej lehote, stavebný úrad územné konanie zastaví.

Podľa ust. § 140b stavebného zákona, v znení účinnom do 31.07.2013,

(1) Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

(2) Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

(3) Dotknutý orgán je viazaný obsahom svojho predchádzajúceho záväzného stanoviska, ktoré vo veci vydal; to neplatí, ak došlo k zmene ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán záväzné stanovisko vydal, alebo k podstatnej zmene skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal. Ak dotknutý orgán vydá neskoršie záväzné stanovisko, uvedie v ňom, či jeho predchádzajúce záväzné stanovisko sa neskorším záväzným stanoviskom potvrdzuje, dopĺňa, mení alebo nahrádza s uvedením dôvodov podľa zákona.

Z obsahu súdneho spisu a predloženého nekompletného administratívneho spisu vyplynulo, že predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci je obsah a zákonnosť postupu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného č. A/2013/1301/KIZ zo dňa 07.06.2013, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. KV/SÚ/2872/2012/7703/VK zo dňa 20.09.2012, o zamietnutí návrhu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnenie stavby navrhovateľa BL Development, s.r.o., Bratislava, názov stavby „Novostavba bytového domu Matejková ulica, Dlhé Diely“, v rozsahu žiadosti podanej dňa 09.10.2006, prílohou ktorej bola projektová dokumentácia z marca 2006 postupne dopĺňaná do 11.06.2007. Predložená projektová dokumentácia s dátumom spracovania 3/2006 rieši umiestnenie polyfunkčného bytového domu s 19 bytovými jednotkami skladajúceho sa z dvoch podzemných a štyroch nadzemných podlaží a jedného ustúpeného podlažia. Obe rozhodnutia vychádzali z toho, že prílohou podaného návrhu bolo súhlasné záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy k investičnej činnosti v rozsahu podanej žiadosti zo dňa 27.10.2006, v priebehu prvostupňového správneho konania bolo vydané nesúhlasné záväzné stanovisko z 23.03.2010.

Medzi účastníkmi je nesporné, že pred vydaním rozhodnutia o žiadosti podanej dňa 09.10.2006, bolo dňa 23.03.2010 stavebnému úradu doručené nové záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy č. MAGS ORM 43449/09-250468, ktorým ako dotknutý orgán podľa § 140a ods. 2 stavebného zákona nesúhlasil s umiestnením navrhovanej stavby. Stavebný úrad preto v ďalšom konaní robil kroky vedúce k odstráneniu nedostatku chýbajúceho kladného záväzného stanoviska k umiestneniu stavby, pričom žalobca v ďalšom konaní predložil záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy k investičnej činnosti č. MAGS ORM 48528/10-277733 zo dňa 14.02.2011, v ktorom ako dotknutý orgán súhlasil s umiestnením stavby podľa projektovej dokumentácie totožných autorov s dátumom spracovania 06/2010 (odlišnej od pôvodnej projektovej dokumentácie v počte bytov a počte podlaží). Po zamietnutí návrhu dňa 26.05.2011 z dôvodu, že projektová dokumentácia s dátumom 06/2010 nekorešponduje s obsahom žiadosti zo dňa 09.10.2006, stavebný úrad viazaný zrušujúcim rozhodnutím žalovaného zo dňa 25.11.2011, poukazujúcim na dispozičné právo navrhovateľa k predmetu konania, rozhodnutím zo dňa 18.04.2012 prerušil konania a vyzval žalobcu s odkazom na vyššieuvedené na predloženie projektovej dokumentácie datovanej 6/2010, ktorou stavebný úrad nedisponoval.

Listom doručeným stavebnému úradu dňa 17.05.2012 žalobca zotrval na požiadavke vydania rozhodnutia podľa návrhu a príloh, ktoré mal stavebný úrad k dispozícii pri podaní návrhu v roku 2006 (teda projektová dokumentácia 3/2006, polyfunkčný bytový dom s 19 bytovými jednotkami skladajúci sa z dvoch podzemných a štyroch nadzemných podlaží a jedného ustúpeného podlažia). Nakoľko

žalobca trval na vydaní rozhodnutia o pôvodne podanom návrhu, teda s umiestnením stavby v rozsahu, ku ktorému Hlavné mesto SR Bratislava vydalo v marci 2010 nesúhlasné stanovisko, stavebný úrad žiadosť zamietol rozhodnutím č. KV/SÚ/2872/2012/7703/VK zo dňa 20.09.2012.

Zamietajúce rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním žalobcu poukazujúcim na platnú právnu úpravu a pochybenie stavebného úradu v tom, že nerešpektoval súhlasné záväzné stanovisko z októbra 2006, teda splnenie podmienok pre vyhovieť návrhu, ktoré žalobca považuje za preukázané k 27.06.2007, ako aj nesprávny procesný postup a absenciu právnej úvahy v odôvodnení rozhodnutia.

Napadnutým rozhodnutím č: A/2013/1301/KIZ zo dňa 07.06.2013 žalovaný odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, nakoľko sa stotožnil s tým, že ani do vydania prvostupňového rozhodnutia neboli stavebnému úradu doručené všetky podklady pre to, aby návrhu v rozsahu podanom dňa 09.10.2006 mohlo byť vyhovieť.

Žalobca v žalobe zotrval na stanovisku, že stavebný úrad disponoval aj disponuje od 27.10.2006 súhlasnými záväznými stanoviskami a najmä stanoviskom Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava k investičnej činnosti, preto aj listom zo dňa 16.05.2012 reagoval na výzvu stavebného úradu s tým, že trvá na vydaní územného rozhodnutia na základe dokladov a vyjadrení predložených na stavebný úrad v roku 2006 až 2007, t.j. pôvodne podaného návrhu. Žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa nedostatočne odôvodnili svoje rozhodnutia tak, ako to uvádza v § 47 ods. 3 správneho poriadku, žalovaný sa nevysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia najmä s otázkami, či boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie územného rozhodnutia o umiestnenie stavby zo strany žalobcu ku dňu 26.07.2007, opätovne nesprávnym úradným postupom stavebného úradu spočívajúci v nerešpektovaní viacerých povinností stavebného úradu stanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi, priestahmi v predmetnom územnom konaní na strane stavebného úradu spôsobenými nedodržaním zákonných lehôt pre rozhodnutie vo veci samej, záväznosťou súhlasného záväzného stanoviska Hlavného mesta SR Bratislavy, absenciou zákonných náležitostí rozhodnutia stavebného úradu. Mal za to, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho orgánu, nielenže neposkytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia odvolacieho orgánu, ale zároveň spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Tým, že odvolací orgán pri svojej odvolacej činnosti nepostupoval v súlade s ustanoveniami správneho poriadku bol žalobca konaním odvolacieho orgánu smerujúceho k vydaniu rozhodnutia ukrátený na svojich právach, a preto žiada, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný uviedol, že ako odvolací orgán sa vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 07.06.2013, č. A/2013/1301/KIZ so všetkými relevantnými skutočnosťami a trvá na svojom stanovisku k námietkam a právnom názore, ktoré boli uvedené v citovanom rozhodnutí.

Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že nemal k dispozícii kompletný administratívny spis v danej veci, nakoľko prílohou súdneho spisu je jeho časť, dokumentujúca priebeh správneho konania v období od 09.04.2010 do vydania napadnutého rozhodnutia. Aj keď to z obsahu rozsudku krajského súdu nevyplýva, je možné, že on sa oboznámil s obsahom aj ostatnej časti administratívneho spisu, pripojenej v bližšie neurčenému súdному spisu (kópia e-mailovej správy na č. 1. 80 súdneho spisu). Za takejto situácie sa záver o tom, že stavebný úrad mal k 27.10.2006 k dispozícii všetky podklady a pre vyhovieť návrhu, a preto sa jeho ďalší postup predstavuje zásah do ústavou garantovaných práv žalobcu javí ako minimálne nepreskúmateľný.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu, administratívneho spisu oboch správnych orgánov ako aj predmetných rozhodnutí dospel k záveru, že obe rozhodnutia je potrebné zrušiť nakoľko mal za preukázané, že žalobca ako účastník správneho konania k žiadosti o vydanie územného rozhodnutia má stavbu „Novostavba bytového domu Matejková ulica, Dlhé Diely“ zo dňa 09.06.2006 v zmysle ust. § 35 ods. 1 stavebného zákona predložil a postupne doplnil všetky potrebné stanoviská dotknutých orgánov, ktoré boli potrebné, a ktoré boli všetky kladné.

S týmto záverom nie je možné súhlasiť, nakoľko za danej situácie v odvolacom konaní nie je možné preveriť ani tento záver, ani dôvodnosť vysloveného záveru o prieťahoch v konaní, ktoré vznikli nevydaním rozhodnutia do 27.10.2006, kedy bolo stavebnému úradu doručené opačné záväzné stanovisko, ako stanovisko datované 27.10.2006. Stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom, ak v zmysle zákonnej požiadavky preukázanie existencie aj súhlasného stanoviska Hlavného mesta SR Bratislava k investičnej činnosti ako podkladu pre rozhodnutie vo veci, t.j. ku dňu rozhodovania, odstraňoval nedostatok spočívajúci v absencii kladného záväzného stanoviska k investičnej činnosti v zmysle § 140a ods. 2 stavebného zákona, nakoľko sa zo zákona považoval za povinného zohľadniť doloženú zmenu záväzného stanoviska oproti dátumu 27.10.2006, ktorá bola prekážkou vyhovievania podanému návrhu.

Podmienkou preukázania aktívnej legitímácie na podanie žaloby na preskúmanie právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy je tvrdenie žalobcu, že rozhodnutím alebo postupom bol ukrátený na svojich právach. Zákon aj ustálená judikatúra vylučujú aby sa žalobca úspešne domáhal zrušenia rozhodnutia poukazom na porušenie práv iných osôb (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Sžo/7/2011). Pokiaľ teda krajský súd vytýkal (zrejme ako jeden z dôvodov na zrušenie rozhodnutia) skutočnosť, že stavebný úrad v konaní nerešpektoval právnu úpravu a neoznámil v zmysle ust. § 36 ods. 1 stavebného zákona začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nenariadil ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním, neupozornil účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne, treba zdôrazniť, ohľadne tejto argumentácie odvolací súd nepovažuje za riadne odôvodnený, a teda ani preskúmateľný záver, že dôvodom pre zrušenie rozhodnutia je nevysporiadanie sa s námietkami, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní. Rovnako nie je dostatočne a konkrétne odôvodnené, vzhľadom na ktoré námietky je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia a neobsiahnutie skutočností, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu.

K opakovaným a rozsiahlym poukazom žalobcu na nevydanie rozhodnutia v lehote podľa § 49 správneho poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že ani prípadné nedodržanie tejto lehoty, za predpokladu zabezpečenia všetkých podkladov pre rozhodnutie, nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, prípadne nezohľadňovanie neskôr zabezpečených podkladov rozhodnutia. V prípade, ak je účastník správneho konania presvedčený, že z jeho strany neexistujú žiadne subjektívne zavinené prekážky a orgán verejnej správy má k dispozícii všetky potrebné podklady, pričom bez vážneho dôvodu vo veci nevydal rozhodnutie, môže sa domáhať ochrany svojich práv cestou návrhu na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle ust. § 250t a nasl. O.s.p., ale nie zrušenia rozhodnutia.

Vo vzťahu k nespochybnenej existencii dvoch odlišných projektových dokumentácií (PD), pričom PD 3/2006 rieši umiestnenie polyfunkčného bytového domu s 19 bytovými jednotkami skladajúceho sa z dvoch podzemných a štyroch nadzemných podlaží a jedného ustúpeného podlažia, PD 6/2010 rieši umiestnenie bytového domu s 15 bytovými jednotkami skladajúceho sa z jedného podzemného a štyroch nadzemných podlaží a jedného ustúpeného podlažia, žalovaný vo svojom rozhodnutí č. A-2011/1986-DLD zo dňa 25.11.2011 správne zdôraznil dispozičné právo navrhovateľa na zmenu projektovej dokumentácie. Následne stavebný úrad v zmysle záverov tohto rozhodnutia vyzval žalobcu na vyjadrenie, či trvá na návrhu s projektovou dokumentáciou 3/2006, ku ktorej bolo dňa 23.03.2010 vydané nesúhlasné záväzné stanovisko (zrejme ako reakcia na nadobudnutie účinnosti Územného plánu Hlavného mesta SR Bratislavy v roku 2007) alebo žiada vydať rozhodnutie o návrhu na umiestnenie stavby v rozsahu projektovej dokumentácie 6/2010, ktorú mal možnosť doložiť. Za situácie, keď žalobca vo svojom liste doručenom stavebnému úradu dňa 17.05.2012 výslovne zotrval na požiadavke vydania rozhodnutia podľa návrhu a príloh, ktoré mal stavebný úrad k dispozícii pri podaní návrhu v roku 2006 (teda projektová dokumentácia 3/2006, polyfunkčný bytový dom s 19 bytovými jednotkami skladajúci sa z dvoch podzemných a štyroch nadzemných podlaží a jedného ustúpeného podlažia, záväzné stanoviská z 27.10.2006 a 23.3.2010), nie je dôvod vytýkať stavebnému úradu pochybenie spočívajúce v neprerušení konania prípadne nevyžiadaní si akýchkoľvek ďalších podkladov.

K otázke možnosti zmeny záväzného stanoviska pred vydaním rozhodnutia a povinnosti správnych orgánov túto zmenu rešpektovať súd uvádza, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva nemožnosť, aby pri objektívne preukázanej zmene pomerov (v danom prípade všeobecne záväzná zmena územného plánu daného územia) došlo k zmene predtým vydaného stanoviska. Dôvodnosť a možnosť takéhoto postupu vyplýva z citovanej úpravy § 140b stavebného zákona.

Len pre úplnosť, odvolací súd poukazuje na čiastočný nesúlad výroku a odôvodnenia rozsudku krajského súdu, keď v zmysle výroku je zrušujúcim dôvodom v prípade oboch rozhodnutí ust. § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., v odôvodnení krajský súd uvádza aj zrušujúci dôvod v zmysle ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.

Vzhľadom na vyššieuvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil postupom v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pri novom rozhodovaní si krajský súd zabezpečí kompletný administratívny spisový materiál osvedčujúci celý priebeh stavebného konania, vyhodnotí obsah napadnutého rozhodnutia ako aj predchádzajúceho konania vo vzťahu k povinnosti zistenia skutočného stavu veci, ako nevyhnutného podkladu rozhodnutia (§ 32 správneho poriadku), vrátane vydania zmeneného záväzného stanoviska zo dňa 22.03.2010, obsahových náležitostí rozhodnutia v zmysle § 46 správneho poriadku, pričom sa s ohľadom na ust. § 250i ods. 1 O.s.p. sústreďí na skutkový stav, preukázaný ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí vo veci (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.